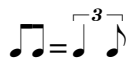

Ranskalaiset korot

Erik Lindström

Näin sä-vel soi as- kel- ten, Ja ik-ku- nas- saan poi-ka jo on Taas ka- to-
aa nei- to- nen- on poi-ka yk- sin Ja rau- ha- ton. Niin tut- tu
on ää ni tuo, sen jo- ka- päi-vä- kuulla hän saa; ei lai- sin-
kaan rau- haa suo, ja u- nis- saan-kin hän o- dot- taa. Hän Niin
toi-vo, et- tä e-des yh-den ker-ran nuo rans-ka- lai set ko-rot sei-sah-tais ja
ker-ran luo-na puis-ton por- tin pie-len nuo as- ke leet hän kuu- li yl- lät täin. Hän
et- tä e-des pie-nen het- ken ver-ran tuon ty- tön hän näh-dä sais. Näin sä-vel
tai- si yh den sa- nan rans-kan kie-len: Che- ri, hän kuis-kas näin. Taas sä-vel
soi as- kel- ten. Se ainut lau- lu po-jal- le on Oi, missä
soi as- kel- ten, mut y- hä kiin-ni ik- ku na jää Vie poi ka
on tyt tö sen? On po -jan sy-dän niin rau-ha- ton. Näin sävel
pois tyt tö sen ja ty-töi- len-sä näin vi- hel-
tää, ja ty-töi- len-sä näin vi- hel-
tää.

